K 513/1000
1860 sept 6.

Kedves barátom!

Sokáig késtem a válasszal fontos leveledre, mert remélem hogy magam kimerítőleg felelhetek s elmondhatom részletesen a mi a fontos ügyben szívemen van. Azomban látható hogy hasztalan késtem és vártam. Azért csak röviden ennyit: okaidból meg győzél, de teljesen meg nem nyugtattál. Bennem több rossz nedv van mint benned, az emberekkel többször jöttem összeütközésbe, jobban megismerem őket, fájdalom! saját rovásomra. Különösen az a pest nem az a hely hol a magad forma emberek számára sok meg elégedés igéretik. Azomban hagyjuk ezt, hát ha engem csak rossz nedveim csalnak. Azon helyzetet melyet elhagyál s mely semmi esetre se volt nehéz vala, egy rosszabb esetben bárhol s bármikor feltalálhatod; azt, melybe lépél s mely hozzád sokkal méltóbb: nem. Azért hát jól van így. Csak az embereket s körülményeket általad kiválni elvinte magadra lehangoltatni ne engedd. Majd meglátjuk mit hoz a jövő. Mi minden esetre jobban szeretjük hogy Pesten vagyjál, közelebb hozzánk. Írj e tárgyban mennél több szót s többet; kit érdekelne az jobban mint engem s minket.

1

A versnek utólsó strofáját gyötrém, gyötrém mondom
mert illyen állapotban hogyan lehetne máskép? Igen
akartam számodra valami jót s egy bizton számithatsz
rá hogy lehetőleg rosz lesz. Pár nap alatt ujra kindulom.
Szemem nehezen javul, türelmetlen aggodalommal teljes
vagyok. Azomban minderr haszontalan!!!

Telesegem más egy hete hogy a fürdőben van s már ha
za kivánkozik, mivel egyes egyedül van ott, elkésett s
akkor ment oda midőn minden jó tétel haza oszlott.

Vedlek, csókollak kedveseiddel egyjütt.

Hanva Septemb. 6. 1860.

a régi
Tompádiz

M. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA